

CHANSON AR CHAFE.

Var an ton ancien.

TOITAIT ol, tud yaouanq, da glêvet ur chanson
So composet èr blos-mà gant sujet ha résoun ;
An efereret Cafe bac an eferien Guin
O deus bet grêt qement mà d'ho laqat da c'hoarzin.

Al Guin a so ul liieur so formet gant Doue,
Hac à voa bet transplantet gant bon Tad côs Noe,
Noupas evel ar C'hafé so un dra invantet
Gant ut vreg malicius eus a vro an Opirget.

Qenta ma teuas biscoas d'ar vro-mà ar C'hafé,
Ne voá nemet au Noblanç a guement en efe,
Ha breur an ol gomun a ya ol dà eva :
An darnuya anezo n'o deus qet a vará.

Bremâ me à zisclêryo ebars en abreje
Ar Chanson-mà composet var sujet ar C'hafé
Etre daou den demezet pere n'em reproche,
Unan balamour d'ar Guin, hac un al d'ar C'hafé.

Ebars er bla mil eiz cant bac unan varnuguent
E savas ar fachiri goude Gouel an Ol Zent :
Ar vreg a yeas q qêr gant ur boezelad ed,
Hac a foetas an arc'hant gant he c'homerezet.

Pa antreas er C'hafé, he deus bet lavaret :
Me gred, evit bon arc'hant, be vezimp servichet,
Digassit demp-ni Cafe bac ive Odevi,
Hac ur vontailat Liqueur vit en em regali.

Al Ligeür, an Odevi a savas en ho fen,
Ma comausjont da rausal hø feder dierc'hen,

Plac'h an ed a lavaras : va arc'hant zo foetet,
Nie a efe ur baoue. car e hoas em eus suc'het.

An teir al a lavaras neufe aboues-e fen :
Ret eo guelci, ya c'homar, peguement ar scoden.
An hostises, pa glevas, d'an ech a zo pignet,
Pa vœc ar jet ar gont, e chome c'hoas ur scoet.

An hostises a larañ : m'ems eus reet da esa,
Hac abars ma sortifor c'houi rabec va face;
Rac se en em aranjit da bise ho scoden.
Evidon me a bromer n'ho po qet a desmen.

Ar merc'het en em sellé hac o deroù poan ben,
Pa u'ar devesa qet arc'hant da bagez o scoden.
Jacqeta a lavaras i m'e røy va davancher,
Ha re, va c'homar Janned, a røy da vouchover.

Unan demeus an ezec'h en devenus bet cavet
He devoa foetet e vreg ar som a bavar scoet;
Quitât a ras d'labour evit donet en qët;
Ebars e ti ar C'hafle o c'haras o fedet.

Hac evel ma c'chantreas, en devenus lavaret:
Ha ne tens-ié qet a vez, lavar, greg debordet,
Lezel ur buguel bian decomp-ni da lusqellat;
An deus ei nos eo omân n'en eus conqci etad.

Aze amâ em c'hichen, ha ro peoc'h, emerzi;
Qemer un tassat Cafe da diemgn da anni.
Teo din gan da zout bervet aouistic'h e heus efer:
Qenta danned a evi, m'e gaisfe vez trevet.

Eridouste, sac'h ar guin, te vepris ar C'hafle,
Ebars en hostisili e vez e vet nos de;
An arc'hant a c'honees tout euro pid ar gwin.
Ne zeus qet se anezo da gaou Guin ha Batoua.
Jarnicoton, emerian, brevian nî rai ar bat;
Goude foeta ya danvez, donet d'um e baquet!

Dre brohtius, ur varad a ross d'ar vreg qes;
Ma tiscras d'an douar Cafe, Vien ba Les.

Ar merc'hed a lavaras o fedet assambles;
Manget hoc'h eus, va mignou, mont da sœi ho maouez;
Squillet hoc'b eus ar C'hafé, c'houi a renq e baea,
Pe bremâ souden vantant ni ya d'ho us leva.

Ar peder blac'h animet a saillas varnerâ,
Hac an flosases iwt evit e zisuleva;
Treinet voe dre an ti, e zillat a oue roquet,
Hac e vrec'h betec e scoa gant ar C'hafé grillet.

Evel ma c'hallas achap, e somanças redet,
En ur seliet vari e lerc'h e el ut c'has fuetet.
Darbet e diu, emesañ, cazi coll va buei
Me garfe e ve beuzet ar merc'hed et er C'hafé.

Etreoc'h, goaset yaouant, didoullit ho crague
Pa riou da verza amou, va hentfent ar C'hafé:
Ar C'hafé so debbohus: dre ma zê mad ha doig,
Hac a ro tentation d'an ol meic'hel lipbus.

Dre ze hoc'h averfissam, etach' eus ar t'hontie,
N'il qet da glasq ho crague, spacial d'ar C'hafé:
Mar hoc'h eus gress boutailhad ebars en ho eodell,
Qerzit d'ab boatlant da vele Yann-Voated.

Pa ven en hostaliri ganti va c'hamatader,
Ur podat gant em c'hiñen, ve kontant va speretez
Arça eta, mignonez; evnisp peb a vadaz,
Ha canowp ol ut Châzén var sujet ar C'hafé.

Ar C'hafé a ta domach ebars e peb cantha,
Ha mar dô qet an atmaz, ne de qet hep rason:
An dien a ya esnà dep guella eus al les,
Hu fil entreomp, goasel, a zebt hor bata sec'h.

Ni peurtuya, Omerien, a vepris ar C'hafé,
Ze so cos ma septuagist at merc'hed la grague;

Ar Guin. pa er c'hemerer gant modération,
A ro courach d'ur C'baner da gana ur Chanson.

Póent é cavàn finissa, amplic em eus comzet;
 Est ar seurt a guerfet, me ne sourcian qet;
 Est Guin, efti Café, Liqueur pe Odevi,
 Mès diouallit absolu da gavet Fischeri. Fin.

CHANSON NEVEZ.

Mé meus choaset ur Vester a Escopy Treguet,
 Ar vrava crouadures formet gant va Zalver;
 Ia, n'en deus nemert-hi dindan ar firmament
 A gnement a ve crouet hervé ya zantimant.

Me so ur C'bloarec yaouanc o poursui ya studi,
 Am eus lezet va leoriou laqet em fantasi
 Da garet ur femelen, fleuren an ol merc'het,
 Un objet sur ha parfet, gant an ol admirer.

Qenta m'am boe an enor, va Mesires, d'ho quelet,
 E voa e Béret Plunet goude an Osfern Bret:
 Eno tre e remerqis ho craç bac ho sècon,
 Ho qenet, bac ho speret, bac ho perfection.

Ho taoulagad a yerve eyel an eol ardant,
 Ho tiou jot ru, ho tal guen eyel un diamant,
 Ma teuis da lavaret em c'halon. em speret,
 E voac'h un Æl evurus eus an Èn disqennet.

O cessit, Cloarec yaouane ô cessit da bartant!
 Godet hoc'h eus va c'bulon gant ho combez charmant;
 Gonet hoc'h eus ar victor, ha ma me a vo qiriec
 D'ho caret a vir galon gant enor ha respect.

Ua de eoan o peurméni gant ur galon gostant ;
 O sonjal em Mestreric, un objet excelant,
 Pa glèvis aziouc'h va fia ur voez o lizaret :
 Ket ê servicha Doue, lesy-tio mya caret.

O pebes moez a glevant, va Dôue ol-buissant,
 Pehini drompt va sperer ha va ententamant,
 O prononç din un arret a separation,
 O Doue, pebez glac'par ha desolation !

Muya tra am gra nec'het bac a ra-chagjün din,
 Eo clevet al lapouset o cana a us din,
 Ma laront din a ur voez : heuillomp ar Cloarec qez,
 Ha tachomp d'e gonsoli beiec ni e vestier.

Venus, Mam da Guipidou, Roue ar Bayaret,
 Peini a zistroje an infideliqet,
 A bedân da sculli varnon pep sort-punition,
 Mar manqân-me d'ho caret, va douç, a vir galon.

Mar dê Doue a gémard, Cloatec, oboisset,
 N'en n'eus netra refusabl da Redemptor ar bed ;
 Bremâne a vel patant caret so dinatur,
 Carout bep beza caret a so displijadur.

Bonjour dêc'h, va Mestreric, bonjour dêc'h a larân ;
 Cetu me deut d'bo quelet vit ar vech divean,
 Da brònong dêc'h un arret a separation,
 Nemedoc'h am soulachfe, tanna rai va c'halon.

Otrou-Doue, va Doue, petra rin-me bremâ,
 Dilezet gant ar bed ol, gant va douç da guenia !
 Bremâne a renq ober evel an dursunel,
 Pa ve coljet ganti he sap, en em i les da verval.

FIN.

C H A S O N N E V E Z.

Var-ton : dr Meliner.

AR GOAS.

Debonjour dêch', va douç Jannet, an daelou em
daoulagad ;

Cetu me deut c'hois d'ho quelet qent sónjal dont d'ho
quies,

Qent quiat an nep a garâs muiguet qement tra so'r bed;
Pebes calonat evidon, goude beza re garet !

AR PLACH.

Meurbet ez ou-me estonet, den yaouant, ous ho
quelet;

Sesisset hoc'h eus va c'halon ous ho quelet quer manret :
Aretet sec'hit ho ractou, ha discleuryit franchamont
Petra sinifi ho comzou, pétra è ho nec'hant.

AR GOAS.

Ho remeuranç sur, va mestrez, so em c'halon quer
parfet,

Qen na ouffen-me birviqen e lemel digus va speret;
Kac c'houi noc'h eus nemet mepris ha meprisanç evidon,
Ausavit bremha hep feintis ha m'en em glêm hep râdiu ?

AR PLACH.

Nie voar ezoc'h tejet captif certen d'an ameroestor,
Dre moc'h eus lajet ho spesi et da te garet un objet;
Un dea yaouanq a dle beza mestr absolu d'e galoo,
Mes c'doui a so, var a velan, guîr esclav dà Gupidon.

AR GOAS.

An aqur pa ve purifiet a dremener dre an tan,

Ha va c'halonic, va mestrez, a so hanval brass outan ;
Sulvui rit ous va dilezel, sulvui rân ous ho caret,
Ha ma zoc'b ouzin qes cruel, me so douç en hoc'h
zod et AR PLAC'H.

Da berra leur d'en em dalo, deg yaouanq, d'am
darempret.

Ne sonjut mui en qementise, rentit tranquil ho speret;
Lequit ar peoch en bo calon, ba soujut enni à grén,
P'etramant hoc'h affection am zromplo a dra certeu.

AR GOAS.

Me ya brema d'ho tilerel evel ur Gananeen,
Mes me a grio mui-ous-mui qen na glêfot ya feden;
Ha pa ho po va asprouret ha gouët ha me bo car,
E tenfor neure d'am e harout gant ur galon hep e far.

AR PLAC'H.

Caer hoc'h eus clasq va zistrei gant he comzon eloquant,
Rac me a yo en hoc'h enep da viqen fe m'ha constant;
Qeut e risplantfec'h ar stered demeus an ên gant ho tent,
Evit n'o pe va diagroet den yaouanq, dre nep sort bent.

AR GOAS.

Pel a so demeus a ameer ec'h exercen an enor
Aliqa demeus a verch, va mestrez, da doul ho tor,
Da guichen ioul dor bo calon, a clasq aostrel enni,
Mes c'hui a go qen diréson, bac a zeu d'am refusi.

AR PLAC'H.

Pel amier a so tremenel ba qeit al a dtremeno,
Bigen jamez var va sparet hep iéson sur n'o pezo.
Me ho ped deur d'am dilezel, racse ta choasit ho plac'h,
Bigen jamez n'o qemeran credit ar pez a laian dac'h.

AR GOAS.

Evit he contraign d'am c'vaet, me bo ped da viana
Da zonjal voamp hon daou choaset gant Adam hon
Tad qenta;

Demeus al lezen naturel am c'hontraign d'ho caret i've.
Lennet è demp en Aviel, goût a rit se coulz ha me.

AR PLAC'H.

Eleal assur, den yaouanq, certen o'carout a ran,
Pa è guir ho meulau be, nde d'ar merc'h et eus ar vro man;
Ma vijent em possession, c'houi pije'r choas avezo,
Mes évidon me a bromet birviqen sut n'o pezo.

AR GOAS.

Preciussa tenzor un g'en è certer ur galon bur,
Qemenise a so quer guitiouc evel ma zê ar Scritur:
C'houi è va senzor, va mestrez, ba Rouades va c'halon,
Ha mar dou-me deut d'ho quelet, è gant guir intantion.

AR PLAC'H.

Meoc'h anave, den yaouanq, evit un den drol meurber,
Dro moc'h eus lajet bo speret da garêt nep n'o car qet;
Mes choasit un al evidoc'h a ouffe bo consoli,
Rac évidon n'allau pelloc'h chom amân da ziscouri.

AR GOAS.

Ho quitat a ran, va mestrez, pa è ret bo tilezel,
Mes evit se va amitie a vezò bepret fidel;
Poent è demp eta conelui finissa ba lavaret,
Penos è factus da un den carout hep beza caret.

AR PLAC'H.

Ho quitat a ran, den yaouanq, o rei dêc'h eyit qentel
Ar c'homrou caëi-mâ a lenner ebars er Scritur Santel:
Choasit Rouantelez Douse bac e justic da guenta,
Qent ma vezò dêc'h acordet hoc'h ol dezir er bed-mâ.

F I N.

E Montroulez, e ti LÉDAN, e traou tu ar Vur.